

Anja Mrzlak Fajdiga

Ga ni boljšega občutka, ko je vsa snov v šoli pri vseh predmetih predelana, ko so vse ocene pridobljene in zaključene, torej se nam ni treba več učiti. Prav ta občutek se je v juniju ponovno pojavil. Učenci smo zadnje dni brez kakršnih koli skrbi prihajali v šolo. Vse ocene so bile pod streho, tako so bile tudi učiteljice bolj umirjene in sproščene. To vzdušje so popestrili še zabavni športni dnevi, zaključne ekskurzije in prireditve za starše, ki smo jo poimenovali Naše leto. Vsi razredi smo obiskovalcem predstavili, kaj vse smo doživeli v šolskem letu. Devetošolcem pa je zagotovo ostala v spominu njihova valeta, na kateri so skupaj zaplesali ter se poslovili z zelo lepim programom. Želimo jim veliko uspeha na njihovi novi plovbi v neznane srednješolske dogodivščine.

Lepe počitnice vsem!

Alenka Repše

Dogajalo se je ...

ZAKLJUČNI IZLET – KOROŠKA

V četrtek, 6. junija, smo se šestošolci ob pol osmih zjutraj odpravili na Koroško, kjer smo preživeli prekrasen dan.

Naša prva postaja je bil muzej na prostem, Prežihova domačija, kjer smo prisluhnili zgodbam o življenju Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca. Izvedeli smo veliko novih podatkov o tem slovenskem pisatelju, ki so bili kar presenetljivi. Eden izmed teh je bil ta, da se Lovro Kuhar sploh ni rodil v tej hiši, kjer je danes muzej, ali pa to, da je bil nekaj časa zaprt v zaporu.

Ko smo spoznali, kdo je bil Prežihov Voranc, smo si lahko še natančneje ogledali Prežihovo domačijo in pomalicali.

Nato nas je pot peljala v Mežico, natančneje v rudnik svinca in cinka. Tam smo si nadeli čelade za varnost in se seznanili s pravili obnašanja v rudniku. Ampak vseeno to ni pomenilo, da naš izlet v Mežici ne sme biti zabaven. Do poti za ogled rudnika smo se 15 minut peljali z vlakcem, na katerem smo se zelo zabavali. V rudniku smo spoznavali razvoj rudarjenja na tem območju in ob tem prehodili kar 300 stopnic. Tu so nas nekateri podatki popolnoma začudili, kot na primer ta, da so veliko let v

rudniku delali tudi otroci, ki so bili stari okoli osem let. A tudi naš ogled rudnika je hitro minil in spet smo se z vlakcem veselo podali na površje.

Imeli smo se zelo lepo in ob tem spoznali stvari, ki so nas presenetile, navdušile, a tudi začudile.

Eva Bevc Strašek, 6. b

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA V PLANICO – 7. RAZRED

Učenci sedmih razredov smo se v četrtek, 6. junija, odpravili na zaključni izlet v Nordijski center Planica. Avtobus nas je pred športno dvorano pričakal že kar zgodaj, in sicer ob 7.20.

Po lepi dolgi vožnji smo na cilj prispeli ob desetih. Po malici smo vstopili v njihov prenovljeni muzej smučarskih skokov. Lahko smo si ogledali veliko pokalov – celo zlatega orla – in medalj našega upokojenega skakalca Petra Prevca ter njegove smuči. Nato smo šli do bolj »teoretičnega« dela, kjer je bila razstavljena celotna

preteklost nordijskega centra, strnjena v nekaj besedil in imen ljudi, ki so center zasnovali oz. ga zgradili.

Ni pa manjkalo zabave, saj smo lahko preizkusili celo svoje sposobnosti smučarskih skokov. No, ne zares, ampak v simulatorju, ki si ga izkusil z očali za virtualno resničnost. Postali smo tudi sodniki – predvajali so nam posnetek skoka, mi pa smo ga morali oceniti z oceno do dvajset. Najbližja ocena je zmagala.

Kasneje smo na strehi muzeja skenirali QR kode, s katerimi smo dobili dostop do aktivnega kviza Junaki Planice. Naša naloga je bila najti skrite kode na določenih lokacijah po centru. Meni je bilo najbolj všeč, ko smo se za odgovor morali povzpeti po žičnici do vrha velikanke in nazaj dol. Vmes smo imeli še vprašanja, povezana z zgodovino in splošnimi dejstvi o skakalnicah.

Tik pred odhodom smo lahko šli še v trgovino s spominki in si jih tudi kupili. Imeli smo tudi možnost nakupa sladoleda iz avtomatov.

V Mozirje smo se vrnili okoli štirih popoldne. Vožnja z avtobusom nazaj domov je bila nadvse zabavna. Nastalo je veliko fotografij pokrajine.

Bilo mi je všeč, da smo imeli veliko svobode, saj nam učiteljice niso veliko ukazovale in nam določale, kam lahko gremo. Lepo je bilo še to, da sploh nismo imeli vodiča. Meni je bil to najboljši zaključni izlet do zdaj, zato upam, da še kdaj pridem pod Ponce.

Katarina Trobentar, 7. b

ROGLA – ZAKLJUČNI IZLET 8. RAZREDA

V četrtek, 6. 6. 2024, smo se osmošolci odpravili na zaključno ekskurzijo na Roglo. Najprej smo se podali po poti med krošnjami, kjer smo lahko videli in fotografirali čudovit razgled. Na koncu poti smo prišli do stolpa, kjer smo se lahko spustili po toboganu.

Nato smo prehodili kratko pot do adrenalinskega sankališča Zlodejevo, kjer smo se lahko trikrat spustili s poletnimi sankami. Večina je na sani sedla po parih, saj je bilo tako še bolj zabavno. Na koncu nas je že malo preganjal dež, ampak smo sankanje izkoristili do konca.

Ker pa je naša ekskurzija trajala več časa kot pouk, smo si kosilo privoščili kar v hotelu na Rogli. Postregli so nam z juho, solato, pomfrijem, dunajskim zrezkom in še okusno sladico.

Siti, malo mokri od dežja in utrujeni, ampak zelo zadovoljni, smo se z avtobusom počasi odpravili nazaj v Mozirje do športne dvorane.

Eva Ugovšek Poznič, 8. b

ZAKLJUČNI IZLET DEVETOŠOLCEV

Končno je napočil čas za zadnji zaključni izlet, ki smo ga vsi devetošolci nestrpno pričakovali. 6. 6. 2024 smo se že ob 7.15 zbrali in se vkrcali na avtobus. Čeprav je bilo zgodaj, je bilo na avtobusu zelo živahno. Najprej smo se ustavili v Ljubljani, kjer smo si dali duška v trampolin parku WOOP. Zelo smo uživali in se razgibali.

Naslednja postaja je bil McDonald's v Kopru, kjer smo se vsi zelooo najedli. Z avtobusom smo se odpeljali proti plaži v Portorožu. Tam smo se zabavali v Wubit zabaviščnem vodnem parku. Kasneje so se nekateri šli spočit, drugi pa takoj skakat s pomola. Na plaži smo se dolgo zadržali, a smo postali seveda lačni, zato smo dobili pico. Počasi smo se preoblekli in šli na sprehod do Pirana, kjer smo imeli eno uro prostega časa, ki smo jo lahko izkoristili po lastni izbiri.

Okoli desete ure zvečer je po nas prišel avtobus. Čeprav smo bili utrujeni od celotnega dne, na avtobusu nismo bili niti trenutek tiho. Domov smo prispeli opolnoči. Vsi bi ta dan z veseljem ponovili, saj je bilo res super.

Andraž Tojnko Završnik, 9. b

MUZEJ PREMOGOVNIŠTVA VELENJE

V petek, 7. junija, smo si devetošolci šli ogledat Muzej premogovništva Velenje. Odhod je bil šele ob desetih dopoldne, saj smo se šele opolnoči vrnili z zaključnega izleta.

Pred odhodom v jamo smo se razdelili v dve skupini, vsaka je dobila svojega vodiča. Oblekli smo se tako kot rudarji, si nadeli čelade ter dobili malico. Potem nas je vodič peljal v majhno dvigalo, ki nas je popeljalo v neaktivni del rudnika. Tam nas je pozdravil Anton Aškerc, ki je napisal veliko socialnih pesmi, ki se nanašajo na težko življenje rudarjev. Vodič nam je predstavil stare in nove metode pridobivanja premoga ter nevarnosti in poškodbe, s katerimi se srečujejo rudarji. Ob koncu ogleda smo pojedli malico in se na kratko popeljali z vlakcem.

Čeprav smo bili še utrujeni od prejšnjega dne, smo se zabavali in spoznali veliko novega.

Samo Robnik, 9. a

NAŠE LETO - DOBRODELNA PRIREDITEV

V sredo, 12. junija, smo učenci in učitelji pripravili dobrodelno prireditev NAŠE LETO, kjer smo se predstavili prav vsi razredi.

Na začetku smo vsi skupaj zapeli šolsko himno. Temu je sledila prva točka, predstavitev prvih razredov. Ti so odplesali nekaj na temo lutkovne predstave Žogica Marogica, ki so si jo v tem letu ogledali. Ob poslušanju pesmi, ki so se ob njihovem nastopu predvajale, smo se prav vsi spomnili te prijetne zgodbe.

Po bučnem aplavzu za prvošolce so na oder prišli drugošolci, ki so zaplesali in prikazali, da četudi imamo kakšen slab dan, se je vredno nasmejati. Od navdušenja smo se smejali tudi pri tej točki.

Velikokrat na naši šoli pri pouku uporabljamo FIT-aktivne metode in nekaj takšnih so nam prikazali tudi učenci tretjih razredov.

S četrto točko so se predstavili četrtošolci, ki so zapeli in odigrali pesem Marko skače. Petošolci so se predstavili s plesom na pesem Skrito v raju in nam prikazali, kako se oni odpravljajo v šolo v naravi. Tu smo se zaradi smešnih komentarjev veliko smejali.

Nato so na oder prišli šestošolci, ki so predstavili svoje šolsko leto, ki je bilo zelo pestro. Pokazali so, da jim rime niso tuje. Gledalci so bili nad njihovim izvajanjem navdušeni.

Pesem sedmošolcev, ki so ob kitarah zapeli ob tabornem ognju, nas je umirila in navdušila, da smo jim zelo močno ploskali.

Osmošolci so se predstavili z dvema točkama. Prva je bila modna revija, ki nas je osupnila, drugi del pa je bil opis izleta na Menino, ki so ga predstavili v rimah, ki so bile zabavne in smešne.

Za predzadnjo točko so na oder prišli učenci oddelka s prilagojenim programom, ki so nam zapeli in zaplesali tako lepo, da bi jih lahko gledali še nekaj časa.

Ker pa so počitnice že pred vrati, smo za konec nastopa vsi skupaj zaplesali v počitnice. Po končani prireditvi smo si lahko privoščili sladoled, kokice ali limonado.

Devetošolci se poslavljajo

Sara Acman: Končujem 9. razred osnovne šole in se zelo veselim srednje šole zaradi novih prijateljev, ki jih bom spoznala, novih učiteljev ... Veliko spominov bom imela na razna tekmovanja, šolske izlete, druženje s prijatelji ... Najbolj si bom zapomnila zadnji dan, ko smo imeli valetu, ko smo bili še zadnjič vsi skupaj, saj gremo vsak na svojo pot. Vpisala sem se na Športno gimnazijo Velenje, saj tudi atletiko treniram v Velenju. V prihodnosti se vidim kot profesionalno atletinjo, ki bo tekmovala po svetu. Veselim se potovanja v različne države.

Izidor Černivšek: Všeč mi je bilo, da so nas učitelji spodbujali in nam tudi pomagali. Veselim se srednje šole in sem vesel, da sem končal osnovno šolo. Imam veliko dobrih spominov na to šolo. Vpisal sem se na šolo v Velenje, kjer se bom šolal za avtoserviserja.

Eva Jeras: Ob zaključevanju osnovne šole se v meni zbujejo lepi spomini, ki bodo še vsaj nekaj let ostali v mojem srcu. Bili so dnevi, ko sem bila razdražena in slabe volje, vendar sem v teh devetih letih spoznala, kakšna oseba sem in kakšna družba mi odgovarja. Tudi z učitelji sem včasih imela nesoglasja. Vsem učencem priporočam, da svoja leta v osnovni šoli izkoristijo za druženje s prijatelji, v zadnjih treh letih pa jim želim čim več uspeha pri zbiranju točk za srednjo šolo. Svoje šolanje pa bom nadaljevala na Srednji zdravstveni šoli Celje.

Kal Bastl: Skozi teh 9 let šolanja sem se naučil veliko, a vseeno mi je bilo težko vsako jutro vstati in oditi v šolo. Najboljši dnevi so bili, ko smo šli na kakšen izlet, drugi dnevi pa so mi bili dolgočasni. Učil sem se malo, a sem vseeno imel trojke in štirice. Skozi vsa šolska leta sem bil prav dober. Najljubša predmeta sta mi bila šport in angleščina. Sovražil sem govorne nastope in domače branje, ker sem moral prebrati knjigo. Ustno spraševanje in testi mi niso delali težav.

Tjaša Slaviček: Vpisala sem se na Ekonomsko šolo Celje, smer ekonomski tehnik. Želim si uspešno dokončati srednjo šolo in nadaljevati na fakulteti. Po končanem šolanju načrtujem, da bom prevzela družinsko podjetje.

Lara Slaviček: Vpisala sem se na SIC Alme M. Karlin, na oddelek farmacevtski tehnik. Moji načrti za prihodnost so, da bi potovala po svetu, se zaposlila in si ustvarila dom. Najbolj mi bo ostal v spominu letošnji zaključni izlet.

Jošt Pesan: Vpisal sem se na gradbeno srednjo šolo. Vesel sem, da sem zaključil osnovno šolo, saj je srednja šola skok v novo življenje, saj spoznaš nove prijatelje in profesorje.

Lenart Skok: Vpisal sem se na tehniško gimnazijo. Zelo vesel sem, da zaključujem osnovno šolo. V teh devetih letih sem se veliko naučil in prepričan sem, da mi bo to znanje zelo koristilo. Učitelji imajo dober odnos z učenci in veliko naučijo. Po končani srednji šoli bom verjetno nadaljeval na strojni fakulteti. Vsem prihodnjim generacijam osnovnošolcev želim veliko uspeha v šoli in tudi drugje.

Neo Vuga: Zelo se veselim srednje šole in komaj čakam, da zapustim osnovno šolo, čeprav imam veliko dobrih spominov tukaj - od športnih dni do zafrkavanja s prijatelji in včasih dolgočasnih ur pri pouku. Sedaj zapuščam osnovno šolo in kraj, saj grem vse do Portoroža na GEŠP, smer plovni tehnik.

Lovro Podkrižnik: Vpisal sem se na zdravstveno nego. Zadnja tri leta šolanja sem se imel super. Najbolj si bom zapomnil šole v naravi.

Gašper Napotnik: Vpisal sem se na smer tehnik mehatronike, a želim po srednji šoli nadaljevati na fakulteti. V spominu mi je ostalo obmetavanje z jajci v 2. razredu, saj smo morali potem jajca pojesti. Želim si postati poklicni nogometaš, a ne v Sloveniji.

Eli Kopitar: Šolanje bom nadaljevala na frizerski šoli. Moj načrt je, da v prihodnosti odprem svoj frizerski salon. Osnovna šola mi je zelo hitro minila. Mlajšim učencem svetujem, naj bodo vztrajni in naj dajo vse od sebe.

Sem **Nace Jelenko**. Vpisal sem se v program gradbeni tehnik. Sošolce in učitelje si bom zapomnil v dobri luči. Najboljši del šolanja so bile šole v naravi.

Nika Rajh: Vpisala sem se na Srednjo zdravstveno šolo Celje. Želim si, da bi postala medicinska sestra kot moja mami. FIT odmori so bili koristni za učenje pred spraševanjem in testi. Pogrešala bom prijatelje, saj smo skupaj preživeli devet lepih let.

Tinkara Mrzlak Fajdiga: V devetih letih sem skupaj s sošolci doživljala vzpone in padce, a kljub temu sem hvaležna in vesela, da sem imela priložnost za tako čudovito izkušnjo.

Inti Ažman: Pogrešala bom odmore, različne prireditve in čas, ki sem ga s prijatelji preživela na poti v šolo in iz nje. Pogrešala bom tudi nekaj učiteljev, s katerimi sem se dobro razumela.

Vita Hriberšek: Osnovno šolo si bom zapomnila po druženjih na hodnikih in v razredu. Vpisala sem se na farmacijo v Celje. Rada bi delala v laboratoriju, izdelovala zdravila, kreme, ki jih ljudje potrebujejo za zdravljenje. Malo sem žalostna, ker se poslavljamo, a vem, da se ne bomo pozabili. Mlajšim svetujem, da se učite, saj vam bo lažje pri vpisu v srednjo šolo.

Pia Gornik Fabjan: Vpisala sem se na frizersko šolo, saj si tega želim že od najzgodnejšega otroštva. V osnovni šoli sem se imela super, še posebno takrat, ko smo se zafrkavali in delali bedarije. Najboljše je bilo na izletih, še posebno na zadnjem.

Voranc Franc Polanšek: Vpisal sem se na smer mehatronik-operater. Moj cilj je, da dobim dobro službo in da vozim avto, ki si ga želim. Vesel sem, da sem uspešno končal 9. razred. V šoli je najbolje na koncu, ko pogledamo kak film in igramo Kahoot.

Sem **Iza Predovnik**, vpisala sem se na Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo Celje. Po končanem šolanju bom kozmetičarka. V osnovni šoli mi je bilo lepo. Najbolj si bom zapomnila šole v naravi in različne dneve, ko ni bilo pouka. Vesela sem, da je konec, po drugi strani pa bom pogrešala prijatelje in sošolce, s katerimi imam veliko lepih skupnih spominov.

Emma Adrinek: Naše skupne poti se končujejo. Skupaj smo doživeli veliko lepega in si nabrali veliko spominov za leta, ko ne bomo več skupaj. Vsak si bo moral najti nove prijatelje in se navaditi na nove profesorje, slednjega me je najbolj strah. Ne bom pozabila učiteljev in učiteljic, ki so se z nami veliko trudili. Šele zdaj, ko odhajamo, se zavedam, da smo se imeli res lepo. Želim si postati frizerka, čez deset let pa upam, da bom imela svoj frizerski salon.

Maj Vreš: Rad bi se zahvalil učiteljem, pri nekaterih so bile šolske ure res izjemne. Zahvala gre tudi kuharjem.

Andraž Tojnko Završnik: V šolo sem rad hodil, ko ni bilo spraševanj in testov. Najraje sem imel šport in odmore. Šola je bila dostikrat stresna, vmes pa so bili seveda tudi zabavni trenutki. Priporočam, da začnete ocene resno jemati v sedmem razredu, ko se začnejo seštevati točke. Vpisal sem se na srednjo gradbeno šolo.

Ritaj Ali Hanzah: Sošolcem v Mozirju sem se priključila šele lani, a z njimi spletla lepe vezi. Vesela sem, da mamici ne bo treba več skrbeti za probleme, ki jih imam v šoli.

Adis Avdić: Veselim se novega začetka v srednji šoli ter počitniškega dela. Upam, da bom spoznal nove prijatelje.

Aleksander Pavlič: Šolanje je bilo zame kar uspešno. Moj najljubši predmet je bil šport, najmanj pa sem bil uspešen pri zgodovini, čeprav je tudi ta predmet lahko kar zabaven. Vpisal sem na smer medijski tehnik, a osnovne šole se bom gotovo še dostikrat spomnil.

Lana Kokovnik: Šolanje mi je hitro minilo, še zdaj se spomnim, ko sem bila v 1. razredu. Najbolj bom pogrešala sošolke, v spominu pa mi bo gotovo ostala valeta. Vpisala sem se na Ekonomsko šolo Celje, smer trgovec.

Samo Robnik: Zadnje dni obujam lepe spomine, ki me vežejo na osnovno šolo. Žal mi je za tiste, ki bodo ostali brez nas.

Sara Planovšek: Zelo težko verjamem, da je vsega konec. Na začetku sem mislila, da imamo še mnogo časa, a zdaj vidim, da je vse minilo zelo hitro. V času šolanja se je zgodilo veliko zanimivega, tudi to, da so nas v 5. razredu premešali, ker smo bili problematični. Šolanje bom nadaljevala na Gimnaziji Lava.

Mladi pesniki

Podoba

Vsi moji odgovori so avtomatizirani.
Kako si ? V redu.
Kako je v šoli? Super.

Toda kar je zares pod površino,
skrito nekam v globino,
ne ve nihče,
razen tistih,
ki zares mar jim je.

Kako zaupati nekemu,
ki zares mar mu ni?
To vprašanje pogosto se mi
poraja v glavi.

Izdaja zaboli
in nato si čisto sam,
ko teče kri,
iz rane dolgo nezaceljene
kri lije,
ne ustavi se.
Prebodeno srce moje smrti bo vzrok,
čeprav bila sem čisto povprečen otrok.

Kričim, kričim v tišino,
ne sliši me nihče,
vendar tako je tudi bolje,
saj rekla bi vse in še več.

Ogledalo bo počilo od moje podobe,
saj je moja postava: Uf! Slaba!
Srce pa pravi:
»Ne zaupaj vedno svoji glavi!«

Ne jej! Ne jej!
To že mesece
je v mojih možganih.
Vendar ne gre,
ne še.
Bo, to vem!
Toda sem jaz sploh pri pravi?

Tisoč in ena beseda.
Upam,
da te ne bom prizadela.
Toda ti mene si,
globoko v notranjost tako,
da boli.
Za olajšanje pa naj mi iz oči
priteče kri!

Kako naj povem ljudem,
kaj čutim do njih,
saj na mene napravili so močan vtis.

Morda sem čisto trčena ali nora.
Vendar kakšna pa naj bom,
ko sem že iz svojega hrbta
izvlekla več kot dva noža.

Katarina Slemenšek, 8. b

Zadnji teden

Sedim v sobi osamljeni
in skozi okno strmim.
Razmišljam o času,
ko vse je še dobro bilo,
in zamižim.

Spreletavajo me srh in jeza,
žalost, strah, veselje.
Ne vem, kako naj se počutim,
ker mi po glavi blodijo različne misli in želje.

Razmišljam, kako bo, ko bo vsega konec,
kako bo, ko bo zadnji teden mimo
in bomo brezskrbno na ležalnikih ležali,
strah me je, kako bo, ko spričevala dobimo.

Razmišljam o zadanih dolžnostih in opravilih,
a kar znenada me preplavi bes,
zgrabim blazino in vanjo zakričim.
Naenkrat vsa napetost se sprosti
in sliši se le še šumenje zaves.

Hana Slapnik, 8. a

Čustveni krik

Vedno si želimo več,
več ljubezni, manj boleznj.
Skupaj hodimo naokrog
lahkih nog in odprtih rok.

Ves čas se nam zdi,
da srečni smo vsi,
a včasih je tako,
da žalosti predani smo.

Tako kot slavna slika Krik,
njen avtor bil je tudi norveški grafik.
Avtor izliv veliko čustev je tja,
tja, kjer zemlja se konča.

Tako lahko jih tudi mi,
ko življenje prazno se nam zdi.
A dolgo več ne bo tako,
saj prijatelji z nami so.

Sedaj pa malo časa si vzemimo,
da spomin na Edvarda Muncha obudimo.
Že 80 let je tako
in spominjamo se ga lahko.

Lana Brecl, 8. b

Kamela

Skrivnostna popotnica puščavskih sipin,
na poti opazil boš, da nič ne reče,
potuje pa, kot da po žerjavici hodi, jo peče.
Ko sonce opeklo te bo,
vprašal se boš: »Kakšen je ta kamelji melanin?«

Nič je ne zanima, kaj se ji zdi,
le posluša in uboga, kakor se spodobi,
tudi ko znajde se pred pečino,
drvela bo kot po progji.
Močno se pokonci drži,
čepprav že več tednov na soncu ždi.

Ko pa vodo zagleda, takoj si zada: »Pij! Pij!«
in vode se napije, kakor da je jutri več ne bo.
Ukaže možakar: »Gremo naprej! Le še malo, že vidi se mesto!«
Kamela gre ubogljivo naprej, naprej, naprej ...

Edo Firm, 8. b

Ustvarjanje v angleške, jeziku

The Rivalry Trials – summary, excerpt & interview

Summary

Alexios, a 20-year-old kid from Athens in the ancient times, wanders into a temple of Athena in times of desperation – and gets thrown into the world of gods and their fights. He meets two of them, who, stripped of their divinity, must find their lost weapons. But when the trio meets a mysterious girl, the journey only gets more and more complicated.

Excerpt

“Gods, would you stop asking so many questions?” she snapped, looking at me directly in my eyes. Her eyes, I realized, were a piercing grey colour. “I don’t know how I ended up here, I don’t know where my shield is, I don’t know how to return home, all I know is that I won’t be able to do this alone when I’m like... *this*.”

She gestured to her entire body, so I had no idea what she meant with the emphasized ‘this’.

“I *also* know that you having at least some ichor running through your veins might help at least a little bit. Your bow might be useful as well, considering — as far as I know — it grants you direct communication with Olympus, which—”

What?

“Woah, slow down,” I interrupted her. “What *shield*? And what do you mean ‘when you’re like this’? And *communication with Olympus*? What are you talking about? And for gods’ sake, *who are you?*”

Interview

What's your childhood dream?

Ironically, I've always wanted to be a writer. That's been my dream ever since I was six. I was stuck in a hospital, and I had nothing to do, so the nurses gave me a stack of small papers – and that's how my first short story was written. There were a few years in between when I really wanted to be a film actor and then later a theatre actor, and while I would still love to play in theatre, it's not my prioritized dream anymore.

What would you like to do when you grow up?

I want to be a recognized author. My dream right now is to write a book, get it published, and continue to do so as a career.

What are your hobbies?

Well, writing, obviously. And reading. But I also love creating art in all forms; I love drawing, both traditionally with a pencil and paper, and recently, I got a drawing tablet, so I'm trying digital art now, as well. I love music – listening to it especially, specifically musical soundtracks. I have a ukulele, so I play that every once in a while. I love to sing to myself when I'm alone, and you had the chance to hear me along with my best friend Pia in a few school and local events. I've tried writing a musical, too – but that didn't end too well. I wrote one song I was happy with, and then I got stuck and gave up for the foreseeable future. I love watching movies and TV shows, playing video games and hanging out with my family and friends.

Why do you like writing?

It gives me the chance to unleash my creativity to create worlds, characters, stories, and, in a way, bond with them. You could say it's a way to escape this world when everything begins piling up. I just sit down at the kitchen table, or on my bed, put on some music, and begin typing away. Opening my book document and seeing the word count so far, or the page count, or the chapter count, or even just scrolling down and seeing all the words and sentences and paragraphs I've written so far blurring together and flying up – *that* feels rewarding. It's physical proof of my abilities. It makes me proud of myself, and it allows me to think of a future where I succeed at it and I'm a full-time writer. Because seeing my progress makes me realize that it's possible, that I have potential.

Which book is your favourite? Why?

Oh, this is going to make me sound like the biggest nerd ever, but it's between two books – well, a book and a book series – that gave me the inspiration for my current book in the first place. The book series is Percy Jackson by Rick Riordan. I've only read the first book so far, *The Lightning Thief*, but I love it,

and I'm certain I'll read all of them when I have the time. I've seen content on social media of all the other books in the first series as well as the next, so even though I already have everything spoiled, I'll still surely read them. My other favourite book is the *Odyssey*. Yes, the old one by Homer, the Ancient Greek poet. I love both Percy Jackson and the *Odyssey* mainly because they're centered around Greek mythology. The characters are lovable, or at least interesting and complex, the adventures that both titular characters go on are intense, and there's humour nicely sprinkled in as well. Mainly in Percy Jackson, as that is technically a children's book series, but I have found myself laughing at the *Odyssey* a few times, too.

Do you have any favourite music that always gets you in a good mood?

I already mentioned my love for musical theatre in previous questions, so before I get to that, I'd like to mention that I *love* ABBA, Hozier, and the occasional Taylor Swift and Imagine Dragons. But most of the time, my headphones will be blasting either the Hamilton soundtrack – a musical about Alexander Hamilton, the American revolution and the beginnings of American politics – or EPIC: The Musical – a musical about the *Odyssey*, which is written and released in Sagas (three to five songs that share a common theme, like the Troy Saga or the Cyclops Saga).

How many novels have you written so far?

Zero, actually. I've written a few short stories when I was little, but I've never so far written a full-length novel. I *am*, however, working on the first draft of my first novel, so maybe I've actually written like 0.3 novels, or something.

What is the newest book you are writing? What is it called? Why?

I'm writing the novel I mentioned above, *The Rivalry Trials*. It's set sometime in Ancient Greece. The main character, Alexios, is a son of Eirene (who I wrote after my real mom) and a grandson of Hestia, the goddess of the hearth and home. He has a special bow called Phaelios. One day, he found a woman in a temple of Athena, who actually turned out to be Athena herself, the goddess of wisdom and warcraft. As it turned out, she got turned into a mortal and lost her shield, so she recruited Alexios to help her. When they got back to Alexios' house, they found a man eating soup with Eirene. The man was actually Poseidon, the god of the sea, who *also* got turned into a mortal and lost his

trident. So then Alexios has to travel all around Greece with both of them. The story gets a lot more complicated as it progresses, but that's the main plot. The reason it's called *The Rivalry Trials* is quite simple – *The Rivalry Trials*, because Athena and Poseidon are classic rivals in pretty much every Greek myth out there, but here, they must learn to co-operate and work together if they want to achieve what they want. *The Rivalry Trials*, well, I mostly just stole that from the *Trials of Apollo* by Rick Riordan, in which Apollo gets turned into a mortal, too. But you could say that Athena and Poseidon, as well as Alexios, have to overcome some trials and challenges to get what they want.

Where do you see yourself in 10 years?

Hopefully on a balcony in an apartment in New York City, with my laptop on my lap, drinking hot cocoa and writing the sequel to my book (which is already being planned with the help of my older brother!) while watching the sunset over the skyline and listening to the bustling of the city. That's my goal, but at the very least, I see myself holding a copy of *The Rivalry Trials* and a degree in... something.

What's your secret to success?

I don't have one. If you want advice on how to be successful in school, get good grades, etcetera, then I'm not the person to go to. (I don't study. I just remember stuff, so please stop asking me how to get good grades, because I have no idea.) I improvise my way through life. I guess I could advise you to set a goal for yourself (for example, I have two: move to New York and become a writer), and then work towards that. Never give up. But if you do, and it doesn't work out, don't beat yourself up about it. Set a new goal. Work towards something else. You'll surely achieve *something*, because you're definitely good at one thing or another – you just have to find it.

Eva Ugovšek Poznič, 8. b

Prispevki učencev 2. a

POLAGANJE PASU V JUDU

V nedeljo sem šla na polaganje pasu iz juda. Polagala sem belo rumeni pas. Ko smo končali, smo šli na piknik. Tam smo imeli podelitev. Igrala sem se s prijatelji. Imela sem se lepo.

Tinka Nežič, 2. a

NA EKSKURZIJI

Najprej smo šli na grad Žovnek. Grajska gospa nam je naročila, naj iščemo zaklad. Našli smo veliko zlatnikov. Nato smo si ogledali stolp, kjer so v starih časih imeli sestanke. Pred gradom smo si razdelili čokoladne kovance. Nato smo odkorakali do avtobusa, kjer smo se odžejali. Odpeljali smo se proti Šempetru. Ko smo prišli do jame Pekel, smo jedli, pili in se sladkali s sadjem, keksi, bomboni in čokoladicami. Z vodičem smo odšli v jamo. Če bi se kapnika dotikali, bi prenehal rasti. V jami je bilo hladno, le 10 stopinj.

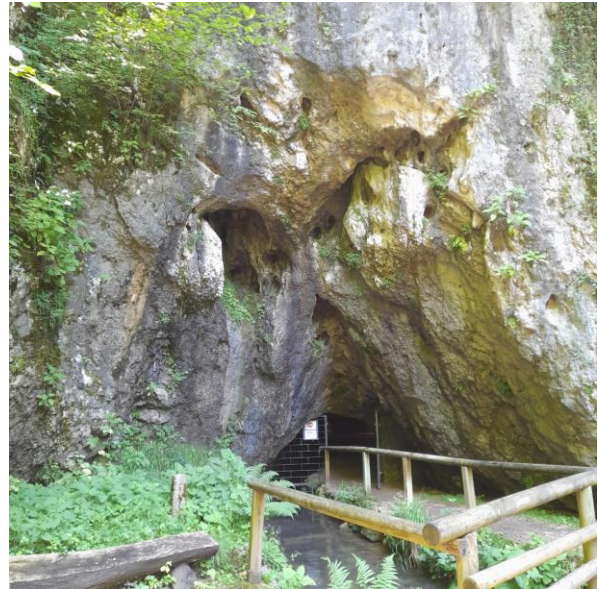
V jami in na tako starem gradu sem bila prvič in bilo mi je zelo všeč.

Juna Jeraj Marolt, 2. a

V sredo smo šli v jamo Pekel in na grad Žovnek. Ko smo se peljali, smo se počasi zabavali. Pred gradom nas je pričakala grajska gospa. Skupaj smo poiskali zaklad. Odšli smo do avtobusa in se odpeljali do jame Pekel. Tam nas je čakal vodič. Na sredi poti nam je vodič ugasnil luči. Videli smo slapove. Ko smo se vračali iz jame, smo se vzpeli po visokih stopnicah. Ko smo prišli iz jame, nam je učiteljica dovolila kupiti spominke.

Tinka Nežič, 2. a

Pri gradu Žovnek smo iskali čokoladice. Bilo je zanimivo, saj smo izvedeli veliko novega. V jami Pekel smo videli pajka, raka, kapnike v obliki žabe in hobotnice. Bilo je zelo fajn.

Nik Goličnik, 2. a